

29

[illegible]

וַיֹּאמֶר מִמֶּנּוּ וּשְׁם בָנָיו
מִשְׁכָּר חָלוּ וַנִּכְנֹסֶן הַלֵּךְ
בָּא: מִה נִפְסַךְ כּו'. מִירוֹ
הַיֵּלֶכֶת כִּסְתָם מִשְׁנֵה וְאֵין
שְׁנֵי מַעֲרֻבִין לֵב כּוֹה. הָאֵל
חֲזַרְתָּ מִחֲלֹלֶת עֲלֵיהֶם:
אֵל אֵל וְשִׁמְה שְׁלֵיךְ הָאֵל
לִירוּשָׁלַם לֹא הִפְרִיד וְהָ
יֵאֱבֹא לְמִימֵר הָאֶחָד הֵכָּן
מֵאֵלֵינוּ אֵלֶּכֶּ כִּי עָלּוּ וְכִשְׁנֵי
הָאֵל לְיִדְיוֹ שֶׁתִּקְרָא שֶׁם
כִּיִּם אֶחָד צִהָהוּ אֵל
קָה כִּבִּי כִּסֵּן צִהָהוּ הוּא
וְהַפְסַד קוֹשִׁיטּוֹ בְּשִׁלְתָּ
מֵהָ עֲטֵמָה הוֹאִיל וְעִשְׂרֵי
נְמֵי הָאֶרֶץ חֲמֵרִין: כִּסְסֵּה
וְיִמְנֵה מוֹעֵל כִּסְסֵּה לְנֶחֱלֵי
שֶׁנּוּ תִרְוִיבוֹ הוֹאִיל וְעִשְׂרֵי
יִין מִקְוִישֵׁי וְדִקְרָא אֵל כִּבִּי
וְלֹא אֲמַרִי רָצוֹן שׁוֹמֵן עֲלֵי
קוֹשְׁרֵינוּ אֲמַרִי רָצוֹן הֵכָּן
מִיִּבְיִבוֹ אֵל דְּלֹא לֵיב אֵל
וְיִמְנֵה מוֹעֵל כִּסְסֵּה לְנֶחֱלֵי

עצין יונים דמעמלא תדיר
ישיעין שמא מן הדף באר
דמתני' היא כלומר להכי
א¹ (מצינו דף כה.) הלכה
נחולין ואזני יודע אחיה
נחולין. והוא כלל מלא
ישתעמול חולין ומשום
והשיעור נטלן והיהעם כס
ותבירו נשאר: והוא יע
נטל שיעור: ולמה לי לט
כרענן בלאה היא שיעור
דקאמר רבנן כרענשל כס
קאמר רבי מנה מונה ומנ
אין דמוק פלוגמיהו כס
דדוח אלף למ"ד בשני
ומה כו' רבנן קאמר אלף
אגוני' עולה האמר כרענן
דדוח: אמר רב אשי האל כס
כטון דברי הכל מנה מונה
כולס ואזני אחריס הלכך אפי
איהם אלף אבז היא שיעור
יסס' אלף מנחמיה ואדס כס

והמנוחה פירש: כדמפרש חזקוני
דאין לינונן לא מפני שזאת שבת
דאין הלכך לאקורין דהוה לי לא כלהו
סורים דמה נשקר להחזירם: (י) לימא
מחזיריו ולא מחזיריו: (י) הנה מנה.
ג' הנה שבתך ואומר אם (י) הנה (א) ו
שבתך הנה להקל ולומר הנה לא (א) ו
ביתך: מנה מועיל. ועלך דך מנה
אם אחר זה חולין הוא שבת היום
יין. רגילים הן להיות מדדין אחד
עלה. רבי יוחנן ורבי אלעזר מה
הוא אצלנו שפליגי בהדיה דמעשה
הדין שכל אכל בזה ימים מותר
מוטל: האי מאי לא גרסינן: בשלמא
יין דהוה דדומיא דמנא דהוה שני
יין מולא רבנן בכיבא למה לי לשני
אם לא עליו. וזה מהני רבי או רבי
לוח כו. מ"ד בכיס אחד מחלוקת בשני
הנה מוטל בשלש מקושרין ומנא אפי'
דשני גחלות האולי ועשרין לירות
חוקמא שפיר כרבנן דגחלות מדדין
אין ויכו דמחזירימם דאם עיניה שני:

1.87